

opinia

● Anul XXXVI ● 2007 ● 2 - 6 mai ● Nr. 283 ● IAȘI ● GRATUIT ● 5000 de exemplare

EDITORIAL

Zborul lupilor

Acum, nu-și au rostul nici discursurile apocaliptice, despre o societate în destrămare, nici despre pierdutele valori, nu ajută nimănui nici fatalismele, precum nici adevărurile ascunse. Din zborul tinereții lor, patru studenți au făcut prăbușire, iar din plutire, alunecare în genunchi pe un patinoar provizoriu, al bucuriilor date de o strălucire neagră, a mașinilor și banilor.

Cu o minimă înțelegere a vieții, ne putem întreba cât de sărac poate să fie sufletul unui tânăr care, deși înscris în oastea studenților, ajunge să trăiască o faptă așa de tristă, cu un cuțit de bucătărie, o mașină furată și cițiva saci de pământ fertil, pentru flori? Senzaționalul crimei se va mai zbate o vreme la știri, la tribunal și în reconstituiri polițienești. Chipurile lor se vor uita, iar cartea grea a istoriei mici, cu ucigași și părtași, îi va înghiți pe **Daniel, Mihaela, Alexandru și Vlad**.

Rămân însă niște părinți care să povestească, pînă la bătrînețe, cu aceeași uimire și dragoste, că nu s-ar fi putut gândi măcar la puii lor – „buni, liniștiți, silitori la școală” – ca la niște ființe în stare să bage un om în mormînt. Rămîn profesori care să dea mărturie pentru ei, să le facă portrete psihologice în vorbe oarbe: „cult, silitor”, rămîn colegi care vor trebui să facă un efort de memorie pentru a-i descrie, pentru că „nu prea mai dădeau pe la școală”. Rămîn vecinii de pe scara blocului, să speculeze în jurul propriilor idei despre „droguri” și „anturaj”, „șantaj” și „gelozie”.

Poate dacă ar trimite avocații la plimbare, dacă ar înțelege ce au pățit și abia apoi ce au făcut, sinistrul cvartet ar mărturisi, fiecare, luat deoparte: „Nu știu, cred că m-am pierdut”. **Mihaela** ar spune că n-a avut niciodată părinții ei, că n-a simțit vreodată s-o lege ceva anume de nimeni. **Vlad** – că era „prea isteț” ca să mai priceapă lucruri mărunte, simple, – oricum ai lovi o inimă, ea va înceta să bată. Apoi, prietenii lor, **Daniel și Alexandru**, s-ar lăuda că „eram ca o haită, înțelegi? Vinam împreună...”. Solidaritatea nu-și avea nici o limită. Putem chiar să ne imaginăm că în ziua aceea a fost de-ajuns un *bip* ca ei să alerge spre apartamentul din strada **Frumoasa**, să ajute „la curățirea” locului unde, ademenit de un destin al său, un om își împrăștia sîngele.

Un film tragic, cu stop-cadru pe **Iașul** granițelor fine, a **Copoului** edenic, cu biblioteci, covrigării și cămine, dar și a lumii cartierelor, cu „lupi” ascunși, care nu se dau înapoi de la nimic. Zborul lor e mereu invers. Fulgerător, cu aripile în jos.

Dana BALAN

Studenția lor sub acoperire s-a terminat!

● patru portrete-robot ale tinerilor implicați într-o crimă cu jaf, pe strada Frumoasa

paginile 4 - 5

Mihaela Alina HOREANU

Vlad SCURTU IRIMIA

Daniel BRĂESCU

Alexandru STAN

Pe urmele unor „copii liniștiți, culți și de treabă”

În vremuri în care în Statele Unite ale Americii zeci de tineri sînt uciși în acțiuni teroriste, patru studenți din Iași sînt cerceți pentru crimă cu premeditare, iar doi dintre aceștia sînt încă în libertate.

Întreg mediul studentesc a fost atins de fapta criminală a acestora. O poveste încă destul de neclară conturează liniile generale ale tragicului eveniment: o studentă în anul al II-lea, **Mihaela**, împreună cu iubitul său, **Vlad**, ucide cu cruzime bărbatul care îi fusese amant. Apoi, cu alți doi studenți ascund cadavrul și șterg toate urmele. Timp de trei luni, cei patru și-au continuat viața ca și cum nimic nu s-ar fi

întîmplat, mutîndu-se doar din locuința în care și-au omorît victima. În tot acest timp, rudele celui ucis au anunțat dispariția, începînd cercetările. Toate pistele anchetei au dus spre vinovați, scoțînd la iveală antecedente penale. În urma tragediei au rămas doi copii minori, unul dintre ei născîndu-se la două săptămîni după ce tatăl său a fost ucis. Ancheta continuă în ciuda viciilor de procedură pe care le-a înfîmînat.

Cei patru trăiau o altfel de studenție, în care aveau cu totul alte preocupări decît cele care ar trebui să fie deprinse în anii de facultate.

Voi trebuie să fiți relaxați, că viața voastră nu depinde de gîndirea unui ziarist sau a altuia

● interviu cu jurnalistul MIHAI TATULICI

● creez tensiune, scandal, atrag atenția; din păcate, astea sînt mijloacele noastre
● nu cred că trebuie să fim atîta de miluși cu opinia publică

paginile 8-9

Actualitate

Rectorii, luați la bani mărunți de Ministerul Economiei și finanțelor

● Ecaterina Andronescu a acuzat de rea-credință intenția raportului întocmit de minister
● numărul universităților din România s-ar putea reduce la cincisprezece

pagina 2

Tabletă

Cetățeanul suspendat

● cînd trebuie să se audă „vocea poporului”, românul va striga întotdeauna ultimul

pagina 6

Reportaj 100%

Orientul, într-o poveste cu studenți

● Ahmed a terminat facultatea anul trecut, dar și-a prelungit „excursia” în România
● tinerii arabi vin la studii doar dacă sînt în grija vreunui frate mai mare

pagina 11

Festudis

Singura sesiune așteptată

● programul evenimentelor din cadrul Festivalului Studentesc

pagina 14

este editată de studenții

Departamentului de Jurnalistică și Științele Comunicării al Universității „Alexandru Ioan Cuza” și se adresează exclusiv mediului academic